

ת"פ 41990/04/15 - מדינת ישראל נגד אבשלום כהן, גילעד לנקרי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 41990-04-15 מדינת ישראל נ' כהן ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט שמואל הרבסט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אבשלום כהן באמצעות ב"כ עוה"ד א.
בוקטמן
2. גילעד לנקרי באמצעות ב"כ עוה"ד ח.
רייזמן

הנאשמים

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשמים הודו והורשעו בעבירות המיוחסות להם, וזאת בעקבותיו של הסדר טיעון, אשר במסגרתו תוקן כתב האישום.

כתב האישום המתוקן מתאר כי ביום 23.5.14 הגיע נאשם 1 אל חנות המילק (להלן: "**החנות**") הממוקמת בתחנת הדלק במעלה אדומים, רכש חפיסת סיגריות ומצית ויצא מהחנות. אל החנות הגיעה קבוצת אנשים, בהם אדיר, לידור, אופיר ומאיר (להלן: "**הקבוצה הראשונה**"), יצאה מהחנות ונעמדה בסמוך לפתחה.

הנאשם חזר לחנות על מנת להעיר למוכר כי המצית שרכש אינה תקינה, ובתגובה אמר לו אדיר: "**כולה מצית מה קרה**". נאשם 1 השיב ואמר לו: "**מה אתה מדבר יותר מדי**" ולידור אמר לנאשם 1: "**למה אתה מדבר ככה**".

הנאשם 1 ניגש למקרר לקח 2 בקבוקי בירה וניגש לקופה, כאשר המוכר ניסה להרגיע את הרוחות.

מייד ובסמוך נכנסו לידור ואדיר לחנות והחלו חילופי דברים ביניהם לנאשם 1. לידור הוצא מהחנות על ידי אדיר, ניגש אל תא המטען ברכבו והוציא מתוכו מפתח גלגלים ונעמד בכניסה לחנות תוך שהוא מנענע את מפתח הגלגלים ואומר דבר מה לנאשם 1.

נאשם 1 ענה ללידור, ובשלב זה אדיר תפס את לידור והרחיקו מהכניסה לחנות. המוכר דחף את חברי הקבוצה מחוץ לחנות וסגר את הדלת, על מנת ליצור חוצץ ביניהם ובין הנאשם. לידור החזיר את מפתח הגלגלים לחנות.

הנאשם 1 התקשר לאחר שזהותו אינה ידועה, כדי שיגיע לחנות, ולאחר מספר דקות הגיעו לרחבה מחוץ לחנות שני

רכבים ומתוכם יצאו הנאשם 2 ועוד 7 אנשים (להלן: "הקבוצה השניה"), וניגשו לעבר הכניסה לחנות.

נאשם 1 הצביע לחבריו מתוך החנות, על המקום בו נמצאת הקבוצה הראשונה והם ניגשו אליהם. חברי הקבוצה השנייה נעמדו מסביב לקבוצה הראשונה והחלו לקלל ולאיים עליהם.

בשלב מסוים הנאשם 1 יצא מהחנות וניגש גם הוא למקום. אדם שזהותו אינה ידועה, הכה את אדיר בכך שהטיח אגרוף בפניו.

בהמשך, הנאשם 1 ניגש לעבר לידור והכה אותו באגרוף באזור פניו, ומייד הגיע אדם אחר ונעמד לפני אדיר והזיז את הנאשם 1 לאחור תוך שהוא מתגונן.

במקביל הכה אדם אחר את אופיר בפניו ואופיר דחף אותו ובמקום החלה קטטה המונית.

לאחר שבני הקבוצה השניה החלו להכות את אופיר, נאשם 1 ניגש למעמד שעליו הונחו "מנגלים", נטל בידו "מנגל" והטיח אותו במאור.

לאחר שמאור נפגע מהמנגל, הוא הכה את אחד מחברי הקבוצה השנייה, ומספר חברי הקבוצה השניה החלו להכות אותו באגרופים. בזמן זה, הנאשם 1 זרק "מנגלים" על פלג גופו העליון של מאור.

מיד ניגש נאשם 2 אל אחד מכלי הרכב, נטל אלה והיכה את מאור בפלג גופו העליון באמצעות האלה.

בשל השלכת המנגלים והמכות באמצעות האלה, נגרמו למאור נגרמו בשל כך חתכים שטחיים ביד ימין, בגב העליון ובבית השחי ונגרמה לו נפיחות בשורש כף יד ימין.

באותו הזמן אופיר והאחר דחפו את השני, והנאשם 2 הכה את אופיר עם האלה בגופו. נאשם 1 זרק מנגל לעברו של לידור.

בהמשך מתוארות תקיפות הדדיות נוספות בין חברי הקבוצות אשר כללו השלכת מנגלים גם מצד חלק מהמתלוננים, אגרופים ושימוש בחפץ חד ובמהלך האירוע נגרמו לאופיר פצע דקירה שטחי במוותן ימין ופצע דקירה שטחי בגב שמאל.

בגין אירוע זה הורשע נאשם 1 בעבירות של ניסיון פציעה ותקיפה הגורמת חבלה על ידי שניים או יותר לפי סעיף 335(א)(2) ו-382(א) +380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

נאשם 2 הורשע בעבירות של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר ותקיפה סתם על ידי שניים או יותר, לפי סעיפים 382(א) לחוק העונשין.

תסקיר שירות מבחן לנאשם 1

תסקיר שירות המבחן מיום 20.11.17 מלמדנו כי הנאשם בן 26, נשוי ואב ל-3 ילדות בנות שנה עד שלוש שנים, מתגורר בירושלים ועובד כמנהל מסעדה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל במשפחה אשר לצד תפקוד תקין, לא ניתן מענה לצרכיו הרגשיים חינוכיים, ובני המשפחה התחברו לחברה שולית.

לאחר 12 שנות לימוד במגמת מכונאות רכב, הנאשם אובחן כסובל מבעיית קשב וריכוז, וחבר לחברה שולית והחל מגיל 14 צרך אלקוהול. בצבא שירת שירות מלא כחייל מקא"מ וכטבח.

בשנת 2013 התחתן עם אשתו ופתח עמה חנות, אשר תחילה הצליחה אך לבסוף נקלעה לחובות ונסגרה. כיום אשתו אשר אינה עובדת והמשפחה מוכרת ללשכת הרווחה ונתמכת במרכז הסיוע, עקב מצב כלכלי קשה.

הנאשם הופנה לשירות המבחן לנוער לראשונה בשנת 2007, והואשם ללא הרשעה בעבירה של החזקת סכין.

עיון ברישומי הפלילי מעלה כי לחובתו 4 עבירות קודמות: בשנת 2015 הורשע בעבירה של הפרעה לשוטרי ונידון להתחייבות כספית, מאסר על תנאי וקנס, בשנת 2013 הורשע בעבירה של הפרעה לשוטרי והוטלו עליו מאסר על תנאי וקנס, בשנת 2012 הואשם ללא הרשעה בעבירות של תקיפה על ידי שניים ותקיפה סתם והוטלו עליו קנס, פיצוי והתחייבות.

אשר לעבירות הנוכחיות, הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה בכך שנטה לייחס את המעשים לגורמים חיצוניים, אך הביע חרטה על מעורבותו. לדבריו, לאחר בילוי חברתי עם שותפו לעבירות, הגיע לתחנת דלק וקבוצה של צעירים שיכורים החלה לתקוף אותו. מתוך פחד שיפגעו בו, יצר קשר עם שותפו לעבירות וכאשר הגיע למקום עם חברים נוספים, התחוללה מהומה ותגרה.

שירות המבחן התרשם כי ברקע למעשיו עומדים מעורבותו בחברה שולית במהלך השנים, התנהלות אלימה ואימפולסיבית, תוך קושי בחשיבה על ההשלכות של מעשיו.

עם זאת, הנאשם עבר שינוי לטובה במהלך השנים, בכך שעזב את החברה השולית וכיום משקיע את כוחותיו בפרנסת בני משפחתו, ללא מעורבות שולית ופלילית. הנאשם התחתן וכאב לילדים, למד לקחת אחריות על חייו. הוא מביע רצון לניהול אורח חיים תקין, ללא מעורבות שולית ומבין כי למעשיו יש מחירים והשלכות שעלולים לפגוע בו ובמשפחתו, דבר המעודד אותו לשמור על עצמו ולהימנע ממעשים דומים.

שירות המבחן שיתף בלבטים באשר לעונש ולבסוף המליץ להימנע משליחתו של הנאשם למאסר אשר ירוצה בין כתלי הכלא מהטעם שהוא המפרנס העיקרי של המשפחה, ובמטרה שלא להחמיר את המצב ולא לפגוע בשיקום שעבר. לפיכך הומלץ כי אם יוחלט שיש להטיל עליו עונש מאסר, יהיה זה עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

תסקיר משלים מיום 2.12.18 מעדכן כי הנאשם ממשיך לעבוד בפיצריה, שומר על עצמו מהסתבכויות נוספות, מבטא רצון לדאוג לבני משפחתו ומביע חשש מפני עונש של עבודות שירות, אשר לא יאפשר לו לפרנס את משפחתו.

שירות המבחן חזר על התרשמותו מכך שהנאשם הפיק לקחים מההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו, בכך שנמנע ממעורבויות פליליות ושוליות נוספות, וחזר על המלצתו להימנע מהשתתפות עונש מאסר לריצוי בפועל.

חוות דעת **הממונה על עבודות השירות** מיום 4.1.18 קובעת כי הנאשם מתאים לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות והציעה השמתו במנהל קהילתי רמות אלון לצורך ביצוע המאסר.

תסקיר שירות מבחן לנאשם 2

תסקיר שירות המבחן מיום 20.11.17 מעלה כי הנאשם בן 30, רווק המתגורר עם הוריו במעלה אדומים.

הנאשם הוא הבן הצעיר במשפחה שבה 5 ילדים, ותואר כי לצד תפקוד תעסוקתי תקין, התקשו הוריו להוות דמויות סמכותיות.

בעת המעבר לחטיבת הביניים החלו בעיות התנהגות והנאשם הורחק מבית הספר ונשלח לבית בספר מקצועי והחל להיות מעורב בחברה שולית. בשנת הלימודים האחרונה נידון לשנת מאסר בכלא אופק, שם השלים את לימודיו ועם שחרורו, לא גויס לצבא בשל מעורבותו הפלילית.

בגיל 18 למד אימון כדורגל ואימן קבוצה, וזאת במקביל לעבודות מזדמנות במשך כ-3 שנים. בהמשך, עבד בסופר במשך 6 שנים ולאחר מכן פתח חנות למכירת מוצרי קוסמטיקה, אך שמשלא צלח בכך, עבד כמנהל בית קפה. מזה שנה עובד כאב בית בבית ספר בעיריית ירושלים, ושיתף כי בכוונתו לפתוח עסק עצמאי.

לחובת הנאשם 2 הרשעות קודמות- בשנת 2012 הורשע בעבירות של תקיפה סתם על ידי שניים או יותר ואיומים ונידון למאסר אשר רוצה בעבודות שירות ומאסר על תנאי שהינו בר הפעלה בתיק הנוכחי. בשנת 2005 הורשע בעבירת של תקיפה כדי לגנוב ותקיפה סתם ונידון למאסר למשך שנה ומאסר על תנאי.

באשר לעבירות הנוכחיות, הנאשם התקשה לקחת אחריות על מעשיו, אך עם זאת הביע חרטה על מעורבותו. לדבריו לאחר בילוי חברתי, שותפו ולעבירות ביקש ממנו להגיע למקום מאחר וחש בסכנה. מתוך רצון לסייע לחברו, הגיע למקום עם חברים נוספים, אך לדבריו שמר מרחק מהחבורה שהייתה במקום. בהמשך, תיאר כי הייתה המולה, ומתוך חשש שיפגעו בו לקח מקל שהיה ברכב והגן על עצמו בכך שחבט בבחור שהתקרב אליו.

שירות המבחן התרשם כי ברקע למעשים עומדים השתייכותו לחברה שולית בעבר, קווי התנהלות אימפולסיביים ואלימים, אך לצד זאת, הוא מביע רצון לשקם את חייו ומשקיע את כוחותיו בתעסוקה באופן תקין והתנתק מחברה שולית.

שירות המבחן מצא כי הנאשם אינו בעל דפוסי חשיבה והתנהגות עבריינים מושרשים ולכן, המליץ להימנע מלהטיל עליו מאסר בפועל בין כותלי בית הכלא, על מנת שלא ייחשף לאווירה הקשה והעבריינית השוררת בכלא.

תסקיר משלים מיום 4.12.18 מדווח כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית של "יחסים ותקשורת בלתי אלימה", החל מיום 6.6.18. מנחות הקבוצה מסרו שהנאשם משתף פעולה וכיום מנהל אורח חיים נורמטיבי ותקין, תוך כך שעבר "התבגרות" בקשרים החברתיים אותם ניהל בעבר.

הנאשם ממשיך לעבוד באופן מסודר ומצפה לקבל קביעות במקום עבודתו.

הנאשם לקח אחריות על התנהלותו בביצוע העבירות ובחן אפשרויות להתנהלות בצורה לא אלימה וביטא נכונות ועניין להמשיך את השתתפותו בקבוצה הטיפולית, לקדם עצמו לשפר את התנהלותו.

עוד דווח כי הנאשם עבר תהליך של הפנמת בעיית התנהלותו בעבר, תוך לקיחת אחריות על מעשיו וביטא רצון לשקם את חייו לתקן אורח חיים תקין של חיי עבודה ומשפחה.

שירות המבחן תיאר כי הנאשם שומר בקנאות על תעסוקה יציבה, משתף פעולה עם ההליך הטיפולי ולכן, במטרה לעודדו ולהמשיך לשקם את חייו, מתוך התרשמות כי עונש מאסר, אף אם ירוצה בעבודות שירות, יגרום להפסקת עבודתו וידרדר את מצבו הנוכחי וכן יקשה עליו לחזור למעגל העבודה ולקדם את חייו, ועל כן הומלץ להימנע מכך.

לפיכך המליץ שירות המבחן, להאריך את המאסר על תנאי שעומד נגדו, להטיל על הנאשם עונש מוחשי וחינוכי של צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות, אשר יבוצע במסגרת עיריית מעלה אדומים בתפקיד חלוקת מצרכים ושליחויות.

בנוסף, הומלץ להטיל עליו צו מבחן למשך שנה, אשר במהלכו ימשיך להשתתף בקבוצה הטיפולית.

הנאשם הגיש לבית המשפט מכתב בו סיפר כי הוא מתמיד בעבודתו בעיריית ירושלים כמנהל תחזוקה בבית ספר וממתין לקבלת קביעות, לאחר שבמשך השנים עבד בעבודות מזדמנות, בהיעדר תעודת בגרות או תעודה מקצועית.

הנאשם אף סיפר כי רכש דירה בכסף שחסך כל חייו, הוא לקח הלוואות ומשכנתא, וכעת הוא נמצא בשלב שבו "אין סיכוי" שיסטה לכיוון האחר ויבצע עבירות פליליות, אין לו כוונה להסתבך והוא מלא חרטה על מעשיו ורוצה להתקדם בחייו.

הנאשם סיפר כי הוא נמצא בקשר זוגי רציני, אשר לא התקדם עד כה בשל התיק הפלילי, אך כעת בכוונתו להתארס.

הנאשם הוסיף כי עונש מאסר ולו כזה שירוצה בעבודות שירות, ימנע ממנו לעמוד בתשלום ההלוואות שנטל ויגרום לכל מה שבנה לקרוס כמגדל קלפים, ולכן ביקש להתחשב בו ולפנים משורת הדין, לגזור עליו עונש שאינו כולל רכיב של מאסר.

הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם מתאים לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות בחוות דעת אשר הוגשה לעיוני ביום 3.1.18.

טיעוני המאשימה לעונש

ב"כ המאשימה ציינה כי לחובת הנאשם 1 הרשעות קודמות, הוא פעל בעת האירוע באופן בריוני, זימן את חבריו למקום, ומספר אנשים נחבלו ונפצעו באירוע. הנאשם פגע בשלמות גופו של אדם ובביטחונו האישי, שלטון החוק ושלווה הציבור.

מתחם העונש ההולם נע לשיטת המאשימה בין מספר חודשי מאסר ועד ל-18 חודשים.

המאשימה התנגדה להמלצת שירות המבחן לשלוח את הנאשם לעבודות שירות, נוכח הקושי של הנאשם לקחת אחריות מלאה על מעשיו, דפוסי ההתנהגות שסיגל לעצמו וקשיים לבחון את התנהגותו, וביקשה להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, קנס ופיצוי למתלוננים, עדי התביעה 1-4.

ביחס לנאשם 2, טענה המאשימה כי לחובתו עבר פלילי קודם ומאסר מותנה בר הפעלה מת"פ 2501/09. המתחם לגביו הוא אותו המתחם וגם לגביו התנגדה להמלצת שירות המבחן, נוכח חומרת העבירות, וביקשה לגזור עליו 6 חודשי מאסר בפועל, הפעלת התנאי העומד נגדו, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים הנ"ל.

טיעוני ההגנה לעונש

ב"כ הנאשם 1 ביקש לגזור על הנאשם תקופה של שירות לתועלת הציבור, וככל שייקבע שמתחם העונש המתחיל בעבודות שירות, לחרוג ממנו עקב שיקולי שיקום ולחילופין תקופת מאסר לתקופה קצרה.

הסנגור טען כי מדובר בעבירות שבוצעו לפני יותר מארבע וחצי שנים. תסקיר שירות המבחן נוטה לחיוב, ויש לראות את האירוע כשרשרת טעויות שהחוליה הראשונה שבהן היא בשיקול הדעת. הנאשם פחד לצאת מהחנות, והאירוע התגלגל כמתואר, ולא ניתן להתעלם מכך שהמתלוננים עצמם פגעו בערכים המוגנים וגם נגדם הוגשו כתבי אישום.

מכל מקום, כיום הנאשם מבין שטעה ושמעשיו השליכו על אחרים. במשך השנים שחלפו, הנאשם המשיך לעבוד, נולדו לו שלוש בנות, הוא שיתף פעולה עם שירות המבחן, ועם הסנגור - הכל מתוך ידיעה שעליו להשתנות ויש דרך אחרת.

יש לתת משקל רב לגורמי הסיכוי שפורטו בתסקיר, שכן מצפן חייו השתנה, ולכן יש לגזור עליו עונש מוחשי של צו שירות לתועלת הציבור, אשר יהיה בו גם מסר לנאשם, שבקצה המנהרה יש אור יום.

בדברו האחרון אמר הנאשם כי יש לו 3 בנות שאותן עליו לפרנס ועבודות שירות יפגעו באפשרותו להתפרנס.

ב"כ הנאשם 2 טענה כי חלקו של נאשם זה קטן בהרבה מחלקו של הנאשם 1. הנאשם 2 נקרא למקום בשלב מאוחר יותר של האירוע וגם חלק מהמעורבים האחרים הועמדו לדין. מדובר באירוע המוני וחלקו של הנאשם הוא קטן יחסית ובא לידי ביטוי בכך שהיכה שניים עם אלה בגופם.

האירוע התרחש בשנת 2014, והנאשם עבר תהליך משמעותי בזמן שחלף, התסקיר חיובי ומלמד על ההתפתחות שחלה אצל הנאשם. הנאשם הוכיח את עצמו בצורה הטובה ביותר, הוא ממשיך בעבודה הקבועה והיציבה שלו, מנהל אורח חיים נורמטיבי ולא נפתחו לו תיקים נוספים. הוא משתף פעולה עם שירות המבחן ואילו האירוע היה מתרחש היום, הנאשם לא היה מגיע למקום ולא משתתף בהמולה שנוצרה.

הסניגורית טענה כי מתחם הענישה בעבירות מסוג זה הוא בטווח נרחב בין מאסרים מותנים, קנס ופיצוי ועד של"צ ועד מאסר בפועל. הנאשם נטל על עצמו התחייבויות ועליו לעמוד בתשלומים, הוא עומד להינשא ועבר הליך שיקום משמעותי, הכולל קבלת אחריות מלאה, ולכן יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם עונש של שירות לתועלת הציבור.

הנאשם 2 בדברו האחרון, אמר כי הוא מצטער על מה שקרה וביקש להימנע ממאסר או עבודות שירות, אשר יורידו את הכל לטמיון.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

כמצוות תיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך החברתי אשר נפגע בעבירות התקיפה מסוג זה שהנאשמים הורשעו בהן, הוא ההגנה על שלומו של האדם, על בטיחותו ושלמותו.

התופעה של התלקחות ויכוחים של מה בכך לכדי תגרות וקטטות אלימות מדאיגה ופוגעת במרקם החיים. היא יוצרת אווירה ציבורית שבה הפרט אינו חש מוגן, מעוררת חשש בלב הציבור ופוגעת בחברתנו, ועל בית המשפט לנקוט בענישה אשר יהיה בה כדי להוקיע את המעשים ולהעביר מסר ברור לפיו אין להשלים עם מעשים אלה.

בחינת נסיבות האירוע המתואר בכתב האישום מעלה כי אלימותו של הנאשם באירוע באה לידי ביטוי בתקיפה אשר בפציעתו של אחד המעורבים בפרשה ועלולה הייתה להסתיים בנזק כבד עוד יותר, כאשר השליח לעבר המתלוננים "מנגלים". מדובר בחפצים כבדים, עשויים חומר מתכתי, אשר השלכתם על אחרים מסוכנת וחמורה ועשויה הייתה לפגוע לא רק באלה אשר אליהם כיוון הנאשם, אלא גם בנוכחים האחרים.

נוסף להשלכת המנגלים, היכה הנאשם 1 היכה את לידור במכת אגרוף.

הנאשם 2 הגיע למקום בשלב מאוחר יותר של האירוע, אך גם מעשיו היו חמורים, כאשר הוא נטל אלה והיכה באמצעותה את מאור בפלג גופו העליון 4 פעמים וגרם לו חבלה של ממש וגם את אופיר היכה באמצעות האלה.

מעשיהם של הנאשמים קשים הם, וגרמו לנזק גופני של ממש למאור, תקפו והכאיבו גם לאחרים, ולכן אין חולק שמדובר בעבירות חמורות אשר היו להן תוצאות והשלכות פוגעניות. עם זאת, יש לראותם על רקע הקטטה שהתפתחה, אשר ראשיתה בהערות שהעירו המתלוננים לנאשם, המשכה בהתגרות אחד המתלוננים בנאשם, תוך הנפת מפתח גלגלים לנגד עיניו, והמשכה באלימות הדדית בין הנאשמים למתלוננים ואנשים נוספים שהיו במקום.

מדובר באירוע אשר נמשך זמן מה, ואשר כלל אלימות מצד חברי שתי הקבוצות- קבוצת המתלוננים וקבוצת הנאשמים. אמנם הנאשמים לא תכננו את האירוע מראש, אך היה בידי כל אחד מהם לעצור את האירוע על ידי עזיבת המקום מייד בתחילתו, בהמשכו, או בקריאה לכוח משטרה למקום. תחת זאת, הנאשמים נהגו באלימות והסלימו את הקטטה שהפכה לאלימה ומסוכנת מרגע לרגע.

נתתי דעתי לערכים המוגנים, לפגיעה בהם בנסיבות ביצוע העבירות ולענישה הנוהגת בפסיקה במקרים דומים, ובהתחשב בכל אלה אני קובע כי **מתחם העונש ההולם נע במקרה זה בין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל.**

העונש המתאים

הנאשם 1 הודה בעבירות המיוחסות לו ובכך נטל אחריות על מעשיו ושיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק.

מגיל הצעיר חבר הנאשם לחברה שולית וכבר בהיותו בן 14 שנה נחשף לשימוש באלכוהול, ונראה שלא הוצבו לו גבולות משמעותיים שנדרשו לו בשנות התבגרותו ולאלה הייתה השפעה מכרעת על מהלך חייו בהמשך ועל ביצוע העבירות דנן.

אין זו הרשעה ראשונה עבור הנאשם, ולחובתו נצברו מספר הרשעות קודמות בעבירות של הפרעה לשוטרי ועבירות של תקיפה סתם על ידי שניים או יותר, ומכאן שלפניי אדם שהאלימות והעבריינות אינן זרות לו ומספר פעמים בחייו בחר בדרך זו. גם את עברו הפלילי של הנאשם ניתן להבין על רקע נעוריו בצל חברה שולית ושימוש באלכוהול, ומכאן ועד הסתבכותו בעבירות הנוכחיות, קצרה הדרך.

העבירות אשר הנאשם הודה בהן בהליך זה בוצעו בשנת 2014, ומאז חלפו להן קרוב לחמש שנים. הזמן שחלף מאפשר לבחון את מצבו של הנאשם, באמצעות שירות המבחן, אשר עקב אחר מצבו.

שירות המבחן דיווח כי הנאשם עבר שינוי לטובה במהלך שנים אלה. מאז ביצוע העבירות, הנאשם הקים משפחה, נולדו לו 3 בנות והוא עוסק בניהול מסעדה מזה כשנה ומחצה. הנאשם עזב את החברה השולית, אשר הייתה לה השפעה על מעורבותו הפלילית, ומזה מספר שנים הוא עסוק ומשקיע את כוחותיו בפרנסת משפחתו, ונמנע ממעורבות פלילית.

כאשר ביצע הנאשם את העבירות היה בן 23 שנים, רווק אשר טרם הקים משפחה, אדם המעורב בחברה שולית ונראה שעל רקע נסיבות חייו, טרם הפנים משמעותן של אחריות ושמירה על גבולות המותר והאסור.

מאז חלפה תקופת זמן משמעותית. הנאשם צועד לקראת תום העשור השלישי בחייו, הוא בעל משפחה המתמודד עם עול כלכלי וגידול ילדים רכים, וכיום הוא מבין את ההכרח לקחת אחריות על חייו, מביע רצון לנהל אורח חיים תקין ומזה תקופה עומד בכך, מה שמעיד על הליך שיקום משמעותי.

התמודדותו של הנאשם עם מטלות החיים, במיוחד בהתחשב בעברו, איננה פשוטה ומשפחתו מתמודדת עם מצב כלכלי קשה ונתמכת בידי רשויות הרווחה.

בהתחשב בנסיבות חייו הנוכחיות של הנאשם- הצורך לפרנס את משפחתו וההתמודדות עם מצוקה כלכלית ואף עם הצורך בסיוע שירותי הרווחה לעניין זה, אין חולק שעונש מאסר יקשה על הנאשם ויקטע את הרצף התעסוקתי שהשקיע בו את כוחותיו ויפגע בפרנסת משפחתו.

מכל אלו עולה, כי הנאשם נטל את גורלו בידו, ובחר בדרך השיקום ועל כן יכול אני להשתמש בסמכות נתונה לי על ידי המחוקק ולקבוע את עונשו של הנאשם במקום הנמוך מקצוה התחתון של מתחם הענישה ההולם, וזאת בהתחשב בהליך השיקום אשר הנאשם עבר ותוך שהוא עודנו משקיע מאמצים מרובים בצעדיו בדרך הישרה, לצד תמיכה במשפחתו, הן במישור הכלכלי והן במישור הדאגה והחינוך לבנותיו- מכל אלו שוכנעתי כי עונש בדמות צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב, יענה על הצורך להשית על הנאשם עונש אשר יבהיר לו את חומרת המעשה מחד, אך יאפשר לו להמשיך במסלול השיקומי בו הוא צועד.

לפיכך, נוכח האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 480 שעות. שירות המבחן יערוך תוכנית מתאימה ויעבירה לעיוני עד ליום 1.4.19.**
- 2. שלושה (3) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום על כל עבירת אלימות.**
- 3. פיצוי כספי בסך של 1,000 ₪ למתלוננים- ע"ת 1 וע"ת 3, לכל אחד מהם, על פי הפרטים**

המופיעים בכתב האישום.

העונש המתאים לנאשם 2

הנאשם, בן כ-32 שנה כיום, הודה בעבירות המיוחסות לו ובכך נטל אחריות על ביצועו.

מאז בוצעו העבירות חלפו להן 5 שנים, אשר במהלכן עקב שירות המבחן אחר מצבו של הנאשם ודיווח על התקדמותו בפיקוחו.

זוהי אינה הרשעה ראשונה לנאשם והוא הורשע בעבר בעבירה של תקיפה כדי לגנוב ובעבירה נוספת של תקיפה, בגינה תלוי ועומד נגדו עונש מאסר על תנאי שהינו בר הפעלה כעת, מת"פ 2501/09.

עברו הפלילי, הגם שאינו רב, מלמד כי העונשים אשר נגזרו על הנאשם בעבר לא הרתיעוהו, וכך גם לא עונש המאסר על תנאי, כאשר בתקופת התנאי ביצע את העבירות דנן.

הרקע האישי של הנאשם, הסתבכותו עם חברה שולית כבר בשנות לימודיו בתיכון ובהמשך גם הסתבכות פלילית, הובילו את הנאשם להסתבכות באירוע המתואר בכתב האישום וביצוע העבירות.

חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות מאפשר בחינת מהלכיו של הנאשם מאז תחילת ההליך הפלילי, ושירות המבחן דיווח על התקדמות מרשימה שהנאשם עשה בחייו.

תסקיר שירות המבחן הראשון תיאר כי בתחילה הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו, אך בהמשך, לאחר שהשתלב בקבוצה טיפולית במסגרת השירות, השכיל לקחת אחריות מלאה על מעשיו. דווח כי הוא עבר תהליך של בעיית התנהלותו בעבר, ומזה תקופה משמעותית הוא שומר על תעסוקה יציבה ושואף להתמיד בחיים נורמטיביים, הרחק מהעולם הפלילי.

ממכתב שהנאשם שלח ניכר כי הנאשם נטל על עצמו התחייבות כלכלית ורכש דירה והוא נמצא בקשר זוגי לקראת נישואין. התחייבותו הכלכלית של הנאשם, לצד רצינותו בתחום הזוגי, מעידים על התבגרותו של הנאשם, על רצינותו ועל כוונותיו שלוו בצעדים מעשיים, לקחת אחריות על חייו, לצעוד בדרך חיים נורמטיבית ולהותיר את העבר הכאוב מאחור.

תמונת המצב האישית של הנאשם כיום מלמדת, כי הנאשם אשר מגיל צעיר חבר לחברה שולית, וביצע את העבירות הנידונות, התבגר ובאמצעות שירת המבחן והגורמים הטיפוליים אשר הסתייע בהם, עבר תהליך שיקום משמעותי ובחר לקיים אורח חיים חיובי לו ולסביבתו.

הנאשם התקשה במהלך השנים להתמיד במסגרת הלימודית ובמסגרת תעסוקתית קבועה, אך כיום הוא מתמיד בכך מזה תקופה ומקווה לקבל בקרוב מעמד של קביעות במקום עבודתו. שירות המבחן דיווח על מסירות הנאשם לעבודתו, על שמירתו ה"קנאית" על תעסוקתו, מתוך הבנת חשיבות מקור התעסוקה והפרנסה על חייו, ואין חולק כי השתתפות עונש מאסר על הנאשם תפגע ברצף התעסוקתי ועשויה להביא גם לפיטוריו ולחוסר אפשרות לעמוד בהתחייבויות שהנאשם נטל על עצמו, וכך מאמצי הנאשם לשיקום ייפגעו עד מאוד.

אל מול מאמצי השיקום של הנאשם, נתתי דעתי לסוג ואופי העבירות שהנאשם ביצע ולעונש המאסר על תנאי בר הפעלה התלוי ועומד כנגדו. באיזון בין מכלול השיקולים, בהתחשב בתהליך השיקומי שהנאשם עבר, בצעד המהותי שנקט הנאשם כאדם בוגר הבוחר לעצמו דרך שונה מהדרך בה צעד החל מנעוריו, לצד חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, סבור אני כי עונש מאסר שייגזר על הנאשם, ולו בעבודות שירות, יפגע קשות במקור פרנסתו אשר תפקידו

וחלקו בהליך השיקום הינו מהותי ביותר.

עונש של צו שירות לתועלת הציבור בהיקף משמעותי מהווה חלופה הולמת למאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, ישיג את מטרת ההרתעה והעברת המסר הברור לנאשם, אך לא יפגע באפשרותו להמשיך במקום עבודתו, בדרך להמשך קיום אורח חיים נורמטיבי, לטובתו ולטובת החברה. עוד יוסף, כי מבחינה כמותית, סך הזמן הכלול בביצוע של"צ בהיקף נרחב זה, עולה כדי אותו סך שעות הכלול בביצוע עבודות שירות. אלא, שביצוע עבודות שירות משמעו יציאה ממעגל העבודה, ויציאה זו משמעה יציאה ממעגל הפרנסה וכניסתן של צרות ובעיות לריק זה. משכנסות הצרות והתעוקות - עלולות לצוץ העבירות הפליליות, ועל כן בשל השיקום הנדרש - הרי שמסלול השירות לתועלת הציבור נכון יותר ומתאים יותר.

מאותם הנימוקים, מצאתי כי נכון יותר יהיה להאריך את מאסרו המותנה של הנאשם. הארכה זו תותיר את ההרתעה כל כנה, אך מאידך לא תחייב את הנאשם לעבור למסלול אשר יגרום ל"שליפתו" מחיי העבודה הנורמטיביים אל חיים אחרים, לא רצויים בעליל והמנוגדים לדרך השיקום בה נטל חלק.

המשך המעקב והטיפול במסגרת שירות המבחן, גם הוא חיוני לשיקומו של הנאשם, ולפיכך יוטל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, במהלכו הנאשם ימשיך להשתתף בקבוצה הטיפולית במסגרת שירות המבחן.

נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 420 שעות, בפיקוח שירות המבחן.**
- 2. צו מבחן למשך שנה, במהלכו ימשיך הנאשם בקבוצה הטיפולית.**
- 3. אני מאריך בזאת את מאסרו המותנה של הנאשם אשר הוטל במסגרתו של ת.פ. 2501-09 (בית משפט השלום בירושלים), וזאת למשך שנתיים נוספות מהיום.**
- 4. פיצוי בסך של 1,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים - ע"ת 1 וע"ת 4, על פי פרטיהם בכתב האישום.**

לסיכום ייאמר, כי מדובר בעבירות אשר מקורן בשנת 2014, כאשר כתב האישום הוגש בשנת 2015. הנאשמים הודו בתחילתה של שנת 2017, ובשנתיים האחרונות טיפלו בעצמם ושיקמו את חייהם. שיקום זה הביאם לענישה מקילה זו. רוצה לומר - שיקום ארוך הדורש מאמץ ומעלה קושי מעצם מהותו, מביא בסופו של יום להקלה כלפי הנאשמים בעת גזירת עונשם. הנאשמים, במעשיהם, "ניצלו" את זכות השיקום הנתונה להם על פי חוק, וטוב עשו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ב' אדר א' תשע"ט, 07 פברואר 2019, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.